

Marian Płachecki

"Ewolucja form narracyjnych w literaturze dla dzieci i młodzieży. (Zarys problematyki)", Ryszard Waksmund [w:] "Studia o narracji" Red. J.Błoński, J.Jaworski, J.Sławiński, Wrocław 1982 : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 26/1-2 (87-88), 429

1983

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

/II/ SULIKOWSKI Andrzej: O formach dyskursywnych w prozie powojennej. /W:/ Studia o narracji. Red. J. Błoński, S. Jaworski, J. Sławiński. Wrocław 1982, Oss., PAN IBL. Z Dziejów Form Artystycznych w Literaturze Polskiej, t. LIX, s. 237-249.

Szkic o znamienych cechach i ewolucji form granicznych wobec poetyk literackich i wypowiedzi tak czy inaczej "dokumentalnych". Kanoniczną postacią owych form pośrednich są teksty "dyskursywne", łączące naukowe nastawienie poznawcze z literackimi środkami ekspresji.

BP/87/88/108

M.P.

/II/ WAKSMUND Ryszard: Ewolucja form narracyjnych w literaturze dla dzieci i młodzieży. (Zarys problematyki). /W:/ Studia o narracji. Red. J. Błoński, S. Jaworski, J. Sławiński. Wrocław 1982, Oss., PAN IBL. Z Dziejów Form Artystycznych w Literaturze Polskiej, t. LIX, s. 279-290.

Poczynając od pierwszej powieści edukacyjnej, "Podróży i przypadków Telemaka" François Fenelona (1697) poprzez XVIII-wieczną powieść mieszczańską, oświeceniowe "małe formy dla małych czytelników", romantyczną karierę baśni, biedermeierowskie imitacje narracji ustnej, popularyzatorskie powieści historyczne i podróżnicze epoki pozytywizmu, wreszcie - modernistyczny "mimetyzm psychologiczny", odtwarzający działanie wyobraźni i psychiki dziecięcej - dociera autor do wieku XX i jego tendencji znamienych: ograniczenia dydaktyzmu jawnego na korzyść dyskrecjonalnego "autodydaktyzmu" oraz odchodzenia od imitacji wypowiedzi ustnej ku fascynacji graficzną postacią tekstu i książki.

BP/87/88/109

M.P.